

§ 18. W przypadku opłat, o których mowa w § 11—13, nadpłata jest zaliczana na poczet opłat za miesiąc lub miesiące następne.

§ 19. 1. Opłaty, o których mowa w § 2—9, należne za zezwolenia wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia oraz z tytułu wpisów do ewidencji w związku z wnioskami o udzielenie zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu złożonymi przed dniem wejścia w życie rozporządzenia albo zawiadomieniami o emisji dokonanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, uiszczą się w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Opłaty, o których mowa w § 11—13, należne od transakcji zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, uiszczą się w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 20. Do dnia 31 grudnia 1999 r. od spółek prowadzących rynek pozagiełdowy pobiera się opłatę w wysokości połowy stawek określonych w § 12.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Bauc

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 lutego 1998 r.

w sprawie sposobu prowadzenia rejestru funduszy inwestycyjnych, wzoru tego rejestru oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach o wpis do rejestru funduszy.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 933) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr funduszy inwestycyjnych, zwany dalej „rejestrem”, prowadzi się dla funduszy inwestycyjnych określonych ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 933).

§ 2. Dla każdego funduszu inwestycyjnego prowadzi się oddzielną księgę rejestrową.

§ 3. Księga rejestrowa składa się z następujących rubryk:

- 1) rubryka pierwsza — numer kolejny wpisu,
- 2) rubryka druga — nazwa i rodzaj funduszu inwestycyjnego, numer identyfikacyjny nadany w rejestrze podmiotów gospodarki narodowej — REGON,
- 3) rubryka trzecia — cel inwestycyjny i czas trwania funduszu,
- 4) rubryka czwarta — firma, siedziba i adres towarzystwa funduszy inwestycyjnych, sposób reprezentowania towarzystwa oraz numer wpisu towarzystwa do rejestru handlowego wraz z oznaczeniem sądu prowadzącego rejestr,
- 5) rubryka piąta — informacja o utworzeniu rady inwestorów, data powołania rady oraz lista jej członków,
- 6) rubryka szósta — lista członków zarządu towarzystwa, prokurentów oraz pełnomocników, którym udzielono pełnomocnictwa ogólnego do reprezentowania funduszu,
- 7) rubryka siódma — firma lub nazwa, siedziba i adres depozytariusza,
- 8) rubryka ósma — wzmianka o statucie oraz jego zmianach, ze wskazaniem tych zmian,

9) rubryka dziewiąta — przejęcie, przekształcenie, likwidacja funduszu, dane likwidatorów,

10) rubryka dziesiąta — data dokonania wpisu i podpis sekretarza sądu,

11) rubryka jedenasta — uwagi.

§ 4. Księgi rejestrowe nie mogą być wydawane poza miejsce ich przechowywania.

§ 5. Niezależnie od księgi rejestrowej dla każdego funduszu prowadzi się akta rejestrowe obejmujące dokumenty stanowiące podstawę wpisu oraz dotyczące postępowania rejestrowego.

§ 6. W postępowaniu w sprawach rejestru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 7. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać dane potrzebne do wypełnienia poszczególnych rubryk rejestru.

§ 8.1. Sąd rejestrowy bada, czy zgłoszony wniosek i dołączone do niego dokumenty zgadzają się pod względem formy i treści z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

2. Sąd bada, czy zgłoszone dane są zgodne z prawdziwym stanem rzeczy, jeżeli ma w tym względzie uzasadnione wątpliwości.

§ 9. W postanowieniu zarządzającym wpis sąd określa treść wpisu oraz rubrykę księgi rejestrowej, do której wpis ma być dokonany.

§ 10. Sąd może w treści wpisu powołać się na dokument złożony do akt rejestrowych. Powołane dokumenty uważa się za objęte treścią wpisu.

§ 11. Postanowienie zarządzające wpis uzasadnia się tylko na wniosek.

§ 12.1. O wniesieniu apelacji od postanowienia zarządzającego wpis wpisuje się z urzędu wzmiankę w rubryce jedenastej rejestru.

2. Wzmianka, o której mowa w ust. 1, ulega wykreśleniu po prawomocnym zakończeniu postępowania.

§ 13.1. W razie uchylecia postanowienia zarządzającego dokonanie wpisu sąd z urzędu zarządza jego wykreślenie.

2. W razie zmiany postanowienia zarządzającego dokonanie wpisu sąd z urzędu zarządza odpowiednią zmianę tego wpisu.

§ 14.1. Każdy może, pod nadzorem sekretarza sądowego, przeglądać rejestr oraz złożone do akt dokumenty stanowiące podstawę wpisu.

2. Zaświadczenie, odpisy i wyciągi z rejestru są wydawane osobie, która wykaże interes prawny w ich uzyskaniu.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 3 marca 1998 r.

w sprawie warunków przydziału, przechowywania i ewidencjonowania broni i amunicji przez strażę gminne.

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o broni i amunicji bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć broń i amunicję w rozumieniu przepisów o broni, amunicji i materiałach wybuchowych.

§ 2. Zarząd gminy występuje o wydanie pozwolenia na broń na okaziciela w celu uzbrojenia pracowników straży gminnej wykonujących zadania przewidziane w art. 11 pkt 5 i 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779), zwanej dalej „ustawą”, uwzględniając warunki określone w przepisach dotyczących broni, amunicji i materiałów wybuchowych.

§ 3. 1. Właściwy terytorialnie komendant wojewódzki Policji przy rozpatrywaniu wniosku może zażądać od zarządu gminy dodatkowych informacji uzasadniających potrzebę uzbrojenia pracowników straży gminnej w proponowany rodzaj i ilość jednostek broni.

2. W przypadku stwierdzenia przez komendanta wojewódzkiego Policji braku okoliczności uzasadniających uzbrojenie straży gminnej w proponowany rodzaj i ilość broni, ma on prawo odmówić wydania pozwolenia na broń lub określić w zaświadczeniu na jej zakup inny rodzaj i ilość tej broni.

3. Odmowa wydania pozwolenia na broń lub zmiana rodzaju i ilości sztuk broni, o której mowa w ust. 2, może nastąpić w przypadku stwierdzenia:

- 1) braku wykonywania czynności określonych w art. 11 pkt 5 i 9 ustawy,
- 2) braku zagrożeń osób lub mienia w stopniu uzasadniającym objęcie ich ochroną z użyciem proponowanego rodzaju i ilości sztuk broni,
- 3) niewłaściwego wyboru miejsca i sposobu przechowywania broni i amunicji.

4. Komendant wojewódzki Policji cofa pozwolenie na broń lub zmienia rodzaj i ilość sztuk broni dla straży:

- 1) na wniosek zarządu gminy,
- 2) w razie ustania okoliczności, dla których pozwolenie zostało wydane,
- 3) w razie stwierdzenia nieprawidłowości wykonywania zadań ochrony przez straż gminną lub w sposobie przechowywania i ewidencjonowania broni i amunicji,
- 4) w razie zmiany zakresu ochrony wykonywanej przez straż gminną.

§ 4. 1. Decyzję o wyposażeniu strażnika w broń podejmuje komendant straży gminnej.

2. Strażnik gminny może być wyposażony w broń palną krótką po ukończeniu z wynikiem pozytywnym przeszkolenia z zakresu posługiwania się bronią palną krótką, zasad ewidencji i przechowywania.

§ 5. Strażnik gminny, któremu wydano broń w związku z wykonywanymi zadaniami, obowiązany